

GU MALREADH SITH GU BRATH AIR THALAM

Op 28 oktober neem ik de trein van Brussel naar Londen. In Londen neem ik de trein naar Glasgow. In Glasgow neem ik de trein naar Gourrock. In Gourrock neem ik de ferry naar Kilcreggan. In Kilcreggan neem ik de bus naar Peaton Road. Verderop ligt Cove Park. Ik woon in een kubus. De kubus heeft een tafel, een bed, een badkamer, een keuken en een groot raam. Mijn tafel staat aan het groot raam.

Ik bevind mij in het landschap en zie overal verhalen.

Ik zie hoe de verte aanstalten maakt zich uit te drukken. Het landschap, draagmoeder van geruchten en narratieven.

Er is een lap grond met botten en benen. Het is een passage van moeders en kinderen uit de bronzen tijd. Verderop liggen nucleaire kernkoppen in een diepe slaap. Ze dromen van ontbinding. De ondergrondse dreiging lonkt als het Monster Ness tussen riffen en wier. Het gedrocht flirt explosief met het bestaan. De bewoners zijn de koppen gewend.

De honden hebben speeltijd op het strand. Teken bijten zich hardnekkig vast. De bewoners maken zich op. Ze spelen bingo in de bar. Het is dinsdag. De bingo is een avant-gardeconcert. De tapkraan gaat cheerily up and down. Er wordt niet gepraat over wat er verderop onder de grond ligt. Er wordt geprotesteerd tegen de koppen in een ander tijdperk. Er staan caravans met opschriften. Jongeren gaan vandaag niet in oude vrachtwagens wonen. Ze verzetten zich vanop de bank. De Schotse Hooglanders met pony's balken als ezels als het avond wordt. Boten worden gerepareerd in de openlucht kliniek. De boten krijgen namen zoals de huizen. Magic Mood. Crazy Man Michael. Het zijn draken van boten. De openbare weg is niet aangelegd voor fietsen. Er stapt een jongen van veertien op de bus. De jongen heeft zijn kindertijd in een militair pak gestoken. De buschauffeur staat erop dat je goeiedag zegt. Kleding in de winkels is voorbereid op regen maar voor de storm moet de bevolking zich heruitvinden. Het

*klimaat verandert. Er is geen mythe uitgerold voor de verandering. Er komen meer stormen. De bibliotheek is een living. Er ligt een puzzel op de tafel. De tekening is niet volledig. William Lawsons is geëmigreerd zoals de vrouw die de lap grond toont van de botten en benen. Ze wordt on the road in de jaren vijftig in New York geboren. Ze gaat op haar zevenentwintigste in het vredeskamp wonen. Het is een wonder dat er geen moorden zijn gebeurd. Het meisje gaat niet meer terug naar huis. Ze zegt dat het niet leuk is naar Amerika te reizen. Het landschap verandert elk moment van de dag van gedacht. Generaties doen hetzelfde. In het kamp woont M. Hij gaat de oude vrachtwagen renoveren. M. reist elke zondag met de trein naar de stad. Daar laat hij zijn hond huilen voor geld. Zijn hond is een rottweiler van twaalf jaar oud. Zijn hond heet F.. Met het geld betaalt hij een fles. Er is iemand die hem een zak noten geeft. Hij wacht tot er muziek uitkomt. De schapen dragen blauwe vlekken op de rug. Ze zorgen voor de trui van M. Er ligt een ontwortelde boom op de weg. De mythe heeft haar woorden aan een storm gegeven. De wind neemt de vuilniszakken mee. In de vuilniszakken zitten de ogen van een makreel die de prijs heeft gewonnen voor beste vis. De verkoper stelt de beste vis tentoon in zijn rondrijdende bestelwagen en verdeelt ze samen met een zak broodkruimels. Alles gaat naar de maag. Een dolfijn speelt met de kanovaarder op het Loch. Iets verder ligt de yellow submarine als een walvis in het water. Wie geluk heeft ziet het noorderlicht. De nacht is nooit verduisterd. De koppen worden bewaakt door een camera. Het domein heeft lampen. De camera wordt bediend door de jongen van veertien op de bus. Hij oefent op oefeningen. De oefeningen zijn geen tafels. Er staat een bank aan het Loch. Op de bank staat een boodschap in het hout gegrift. **Gu malreadh Sith gu brath air thalam***. Er ligt een kop in het water. Het is een steen. De steen is het gezicht van Koning Tut Tut van Egypte. De wereld wandelt binnen in het kleine dorp. Op haar dode gemak. De wereld is altijd een muzikant willen zijn. Ze draagt een anorak en speelt doedelzak. Wie weet waar de tijd heengaat. Alle Hooglanders kijken op. Ze loeien op de noten. Het geluid*

breidt zich uit over zee. Noord-Ierland loeit mee. IJsland loeit mee. Estland loeit mee. Sint-Petersburg, Moldavië loeit mee, Berlijn, de Balkan, Bagdad loeit mee, de Sahel loeit mee, Oekraïne, Ingoesjetië loeit mee, Nagorno-Karabach, Darfur loeit mee, het Midden-Oosten loeit mee, de kleine beer, de bloedmaan loeit mee, de Amazone, Antarctica, de Dode zee loeit mee, de pasgeborene, de ongeborene loeit mee, de vegetatie, amoebes, de oudste schildpad loeit mee, de pygmeeën, de Pyreneeën, Palestina loeit mee, vanuit de huiskamers loeit de vrouwentong mee, de Ganges, de Sahara, Galapagos loeit mee, het Atlasgebergte, de Andes, Paaseiland loeit mee. Babylon loeit mee. Atlantis loeit mee.

M. staat op en groet de dingen. Zijn fles is leeg. Op de fles staat het gezicht van Mary Queen of Schots. Ze leeft in het verleden in een gevangenis. Daar verandert ze in een kop. Er is een gerucht dat haar stem nog leeft.

We zijn het landschap. De regen. De storm. De zon en regenbogen. We zijn de wind en waterval. We zijn dauw en donder. We zijn de bodem. We zijn mest. We zijn de aanvriezende mist. We zijn het koufront. We zijn het gat in de ozonlaag. We zijn het recordaantal warme dagen per jaar. We zijn vorst. We zijn kruipende stenen. We zijn extreme droogte. We zijn een zonnevlam. We zijn meteorieten. We zijn een schaduw.

Het landschap verandert elk moment van de dag van gedacht. We lopen in het landschap. We lopen erachter. We trappen op haar tenen. We plukken haar. We gebruiken haar. We struikelen over haar. We vissen in haar. We pissen op haar. We beslissen over haar. We staren naar haar. We sturen naar haar. We maken foto's van haar. We geven haar rechten niet aan haar. We zetten de stad op haar. We hakken haar om haar. We branden haar af haar. We maken haar medeplichtig haar. We geven haar een geschiedenis cadeau. We leggen het noodlot onder haar. We doen alsof we haar niet zien niet haar.

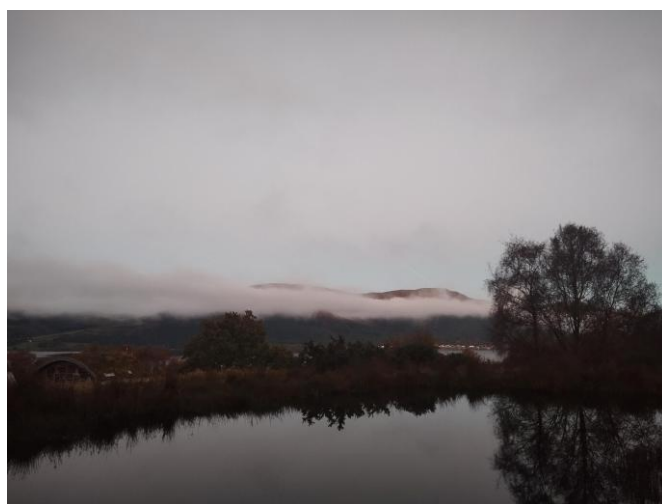
We zijn het landschap.

Op 12 oktober sluit ik de deur van de kubus. Ik neem de bus naar Helensburgh. In Helensburgh neem ik de trein naar Glasgow. In Glasgow neem ik de trein naar Londen. In Londen neem ik de trein naar Brussel. Ik zit op de sociale media. Ik zie een kop.

A Police Scotland spokesperson said: Around 4pm on Sunday, October 12, 2025, a body was recovered from the water on Kilcreggan Beach."

****Gu malreadh Sith gu brath air thalam
May peace prevail on earth***

*Residentie Cove Park
29 september - 13 oktober 2025
Barbara Claes*

Het uitzicht uit mijn raam op 12 oktober om 8.25 uur in de ochtend.

**DHÁ DEUG WEE FOLKIES /
TWAALF KLEINE FOLKIES**

Aon

Buiten is het bitter
guur kil bar indringend
de Kelpie nadert in het glitter
van het Loch bezingend
*'kom zitten op mijn rug
ik breng je naar de baai 'dr staart
een onderwereldbrug
ik, gedaante van een paard
breng je voor het avond wordt
de sirenen zullen schijnen
naar de diepte van de fjord
je in de mythe zal verdwijnen'*

Dhá

Ik wandelde door wind en regen
voor aanvang van de nacht
plots kwam ik onverwacht
een schim scharminkel tegen
*heb geen vrees
ik eet geen vlees
zo weerklonk het doorheen de kast
van de koperbeuken bast
bij honger eet ik t wier
uit de zee en de rivier
hooguit dat ik doel
op een grote paddenstoel
maar een mens verslind ik niet
tenzij als portie friet
liever hou ik m als kameraad
dan dattie op mijn bord vergaat
en toen ik trots mijn verhaal
uit de doeken deed bij 't avondmaal
maatje paatje weet nu wie ik vandaag
tegenkwam op pad
wist ik acuut dat ik in de maag
tussen Loch Ness haar zeewier zat*

Trì

It rains in the land of brave aye
dew gangin over the highland knee
she keeps her bonnie wellies dry
by shoogle her tears in a peedie whiskey

*Het regent in het land van de dapperen
dauw hangt over de knie van het hoogland
om haar mooie schoenen droog te houden
laat ze haar tranen in de whiskey vallen*

Ceithir

Antie bleat wis kilt
the twal o night next doorie
backlins-coming as a coorie
the keever from Mac Willy

*Tante schaap is vermoord
om middernacht bij de buren
teruggekomen als wollen spreij
om Mac Willy in te dekken*

Còig

Twa weemen in a pub
sitting near the winnock
twa Barley bree
on the skinkle rock

Twa waimen in a pub
tittle and toddle tweet
another Barley bree
with a bit more speed

Twa wummen in a pub
chit chat drouthy
time for a neest
gowden Barley bree

Twa leddies in a pub
having a leesome time
one last Barley bree
to respeck the rhyme

Twa weemen in a pub
hoon for a taxi
when they empied
thair bottle of Whiskey

Sia

Tien ooiën onderweg
het eerste doet zijn zeg
en spreekt *we moeten sneller*
de tweede zegt *aansteller*
ooi drie die zal vertragen
begint zich ezel te gedragen
de vierde veteraan
galoppeert spontaan
waarop ooi vijf
uitroept *vier blijf*
en nummer zes van wacht
waar is ooi acht

achtergebleven
antwoordt de zeven
waarop tien uitgeslapen
er zijn altijd zwarte schapen

Seachd

A treeple coo wiklin westlin' ways
the weise wifies from the widd's retour
this is what the owther says

drie koeien wandelen naar het westen
de heksen komen terug uit het bos
dit is wat de auteur zegt

Ochd

De kilt van Bruce Murray

Toen Bruce Murray in het wild
zonder kous noch kilt
't Loch doorzwom van Noord naar Zuid
kwam Bruce Murray de oever uit
omringd van schelp en zeewiersliert
als kerstkado versierd
verdoofd tot in de tenen
bleek dat de kilt van Mac Murray
spoorloos was verdwenen
hij doorploegde secuur het grondgebied
de speurtocht was een grote flop
zijn kilt die vond hij niet
er zat maar één ding op:
in adamspak met open kruis
op de tarmac naar huis
en toen een enkele dorping
dacht dat het om een wildeman ging
en riep *ik neem hem bij de kloten*
werd de arme Bruce Murray
genadeloos neergeschoten
de dorpsgek nam de roof
als was 't een everzwijn
recht op de stoof in de hutsepot
bij de zooi en brandewijn
ontlook de naakte plot
na het verschrante avondmaal
werd geklopt aan het voorportaal
de malle dorping deed open
al halvelings bezopen
het was Mac Bruce Murray
die vroeg *meneer*
mag ik uw kilt overkopen

Naoi

Robbie Rutherford, marinier
in het onderzeekwartier
een leven in de ondervaat,
achter glas bewaard
Zo wordt in het museum verteld
hoe Rutherford de held
een walvisjong uit netten zong
Hoor het kalf dat huilt
de puls van overleven
Rutherford het zijn geruild,
aan de bultrug afgegeven
Onder de wateren van Gairloch
vind je het sonoor refrein
de weemoed van het joch
de redding der ballein
de zoute klank van vissersfout
die anderen van het net weghoudt

Deich

Fàs-Lan aan de overkant

Faslane is een basis voor onderduikzeeboten
vier yellow submarines achter prikkeldraad
gegoten
bewaakt door beatles met militaire petten
het Loch verruild voor kernraketten
nucleair stuff en andere koppen
anoniem mandaat aan onzichtbare knoppen
het mensdom ligt hier
meters' diep in 't vizier
M. woont tegenover het afgelegen land
in een stacaravan aan de overkant
M. voert dertig jaar protest
woont in het langst bezette vredeskamp
verzet zich manifest
tegen het lot van geweld en ongeziene ramp
M. voert volhardend ongestoord
wekelijks wake aan de poort
van het verwoeste land
Fàs-Lan aan de overkant
vandaag zijn ze er nog met drie
en een rottweiler en oude collie
M. heeft geen telefoon en zegt
ik heb het zo niet slecht
beter gewapend dan ooit
niet naar de zin van antennes geplooid
de woonwagen ligt in een kramp
op de lege bus staat verval
ik maakte eten voor een kamp
we waren met een honderdtal
iedereen is met de aanleg van de tijd

*vertrokken in de strijd
vandaag doet men ritueel
zijn boodschap virtueel
het poortprotest op loopafstand
is niet ver van mijn bed
wordt vandaag verplant
met een knop en schop van internet
Ooit wil ik naar Orkney varen
in de woestheid van mijn grijze haren
wandeland wapenstil
opstandig in de wind
ver van het onbemind kil
arrogant fulminant
Fàs-Lan aan de overkant*

Aon deug

Als je naar Kilcreggan gaat
moet je zeker bij het postkantoor stoppen
ik zal je vertellen wat gebeurde met Aat
toen hij ging om een pak enveloppen

hij parkeerde zijn fiets aan de Kilcreggan's pub
the place to be for a Glen Garioch
daar krijg je ook fish and chips met 'a kettle
ketchup'
or an bingo evening with Duncan or Josh

hij deed zijn entree in de Kilcreggan's post
*Sir I can have a dozen enveloeps
en zeg me maar hoeveel dat kost
maar the answer my friend was niet veel soeps*

de bediende lijkebleek onbeweeglijk en stil
in een Walker and Hawkes uitgedost
*Sir heeft u gehoord wat ik wil
man van Kilcreggan's kantoor van de post*

toen de Walkerand Hawkes neerviel en hoe
een hart minder in Kilcreggan zou kloppen
*Oh lord what' am I supposed to do
Riep Aat hier gaan mijn enveloppen*

*Kilcreggan zal me beschuldigen van moord
hoe krijg ik het disaster opgelost
Aat bond de man in kostuum aan een koord
en bond hem in de zak aan de post*

Aat verliet het kantoor en hield halt
Alive and kickin' in Kilcreggan's pub
*sir give me a double single malt
it's just a warming up*

*cheers ik ging naar het postkantoor
om een cheers groot pak enveloppen
niemand te zien, ik riep cheers, geen gehoor
wie kan mijn brief in cheers eentje stoppen?*

Dhà deug

in Coulpourt ligt de kop
van een draak van een kop
een vuurspuwende knop van een kop
een drakenrots van kopkern zo'n kop
een onderwaterkop
diep onder de grond met kaken op kop
vuurspuw op de knop
in een notedop
een draak van een noot
in een dop in het vuur in het sop
in een draak van een second
zijn we op

Tri deug

Botten en benen
Benen en botten
...